

Rigsdagstidende.

1855. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 68.

Extraordinair Session.

24de Møde.

Fredagen den 28de Septbr.

(Forts.)

Grundtvig: Efter det, jeg hørte i dette Dieblif, kan jeg dog ikke opgibe Haabet, som jeg næsten havde opgivet, om, at man vilde komme til at forstaae mig, naar jeg siger, at jeg kalder det forsilbe, naar man, efterat have opgivet al sin umiddelbare Indflydelse paa Fællessagerne, saaledes som Rigsdagen har gjort ved det Ja, som saldt igaar, som Rigsdag vil henvende sig til Fællesmonarchen med Onske og Haab om, at han skal gjøre Forandringer i Henseende til hvad han har besluttet med sit Rigsraad om Fællessagerne. Det er aabenbart, hvad jeg oftere har omtalt, at man her forverxler to Begreber, som dog ere meget vidt forskellige fra hinanden, forverxle dem, fordi de for Diebliffet have deres Liv i en og samme Personlighed: man forverxler Fællesmonarchen med Danmarks egen Konge, som er kommen paa Thronen efter vor egen Arvelov, af vor gamle Kongestamme, som har skænket det danske Folk Frihed og Grundlov. Det er en Urimelighed at henvende os til Fællesmonarchen med saadanne Onsker og Forhaabninger, som vi kunne stille til vor egen Konge. Det er den Forverxling, som jeg nok seer ogsaa Forslagsstilleren endnu gjør, og derfor seer han ikke, at jeg med al Ret siger, det er for seent; det er for sildig for Rigsdagen, som saadan, at ville vœ Indflydelse paa Fællessagerne, og det er jo det, som tilstræbes i denne Adresse. I Henseende til Fællessagerne er Rigsdagen

opløst; vi ere vel de samme Personer, men saaledes som det ærede Ministerium har lært os, at vi skulde betragte os, naar der skal udføres, hvad der staaer i Udkastet, at den danske Rigsdag, Folkethinget og Landstthinget, vælger. Vi skulde betragtes som dem, der have siddet her i en Rigsdag og kunne komme til at sidde her igjen, men sidde her ikke mere, udgjøre ikke den Corporation, som i Grundloven hed den danske Rigsdag. See, derfor er det min Mening, at fra Rigsdagen, som saadan, kan der slet ikke mere udgaae noget saadant som denne Adresse. Rigsdagen kunde, som Rigsdag, hvad jeg foreslog, tilspøe hvad den vilde til sit Ja, uden at spørge, om Regjeringen vilde modtage det som et Ja eller som et Nei; men bagefter kan Rigsdagen efter min fulde Overbeviisning slet ikke vende sig til Kongen som Fællesmonarch.

Bloug: Ja, det forekommer mig dog, som om Forverxlingen ikke er paa min Side, men paa den høitærede Talers, idet han synes at antage, at Rigsdagen alene har den lovgivende Magt, saaledes at naar denne har vedtaget Noget, det da umiddelbart er Lov. Men dette er jo ikke Tilfældet; der behøves endnu en Act og det er Hs. Majestats Stadsfæstelse. Saalænge til Hs. Majestæt Kongen har udgivet Fællesforsatningen og sat Grundlovsbestemmelsen i Kraft, hvortil vi nu have givet Kongen vor Fuldmagt for Rigsdagens Bedkommende, saalænge bestaaer Danmarks Riges Grundlov, og vi have accurat den samme Ret til at tale om Monarchiets fælles Anliggender som før, lige til den Dag, da Fællesforsatningen udkommer.